

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

26e jaargang nummer 1

april 2016

Jacob's Ladder

Genesis 28

door **Frederick B. Meyer, vóór 1889**

Toen Ezau bevond, dat Jakob zijn zegen gestolen had, haastte hij zich en zwoer, dat hij hem zou doden. Zo iets kon men natuurlijk verwachten van zulk een koppige en onstuimige natuur. Toen Rebekka deze bedreigingen hoorde, werd zij bevreesd haar beide zonen op één dag te zullen verliezen. Jakob, haar oogappel, zou waarschijnlijk door zijn broeder gedood worden, en Ezau zou dan, als Kaïn, gaan zwerven en dolen over de aardbodem.

Maar één redmiddel deed zich toch voor aan haar moederlijke liefde en haar vrouwelijk vernuft. Zij begreep ten volle het karakter van Ezau. Zij wist dat een hartstochtelijk man niet zo te vrezen is als de man, die geen teken geeft van de storm, die in hem woedt. Een woede, als die van Ezau, zou zich spoedig lucht geven in woorden en bedreigingen, en dan uitdoven als een vuur, dat geen voedsel krijgt. Als Jakob slechts voor een korte tijd zich verwijderde, zou alles vergeten zijn. Dus maakte Rebekka het plan, dat hij voor enige tijd naar Haran tot haar broeder Laban zou gaan,

die zij niet had weergezien sedert die gedenkwaardige dag, toen zij volmoed en vervuld met zoete dromen de knecht van Abraham vergezeld had naar haar nieuwe tehuis. Zij gaf al haar redenen niet op aan haar man, hetgeen meer kwaad dan goed zou gedaan hebben; maar zij koos deze voor de hand liggende, dat Jakob een vrouw uit hun geslacht zou zoeken, om door het nemen van een andere het heilige zaad niet te bezoedelen.

Izaak vond dit goed en "riep Jakob, zegende hem, en gebod hem, en zeide tot hem: Neem geen vrouw van de dochteren van Kanaän. Maak u op,

ga naar Paddan Aram, ten huize van Bethuël, de vader uwer moeder, en neem u van daar een vrouw, van de dochteren van Laban, uwer moeders broeder. En God almachtig zegene u." En Jakob verliet Berseba onder vele tranen en ging naar Haran. Op deze weg openbaarde God Zich aan hem door de engelen-ladder.

I. DE OMSTANDIGHEDEN

Hij voelde zich eenzaam

Hij was niet meer, wat wij een jong mens noemen; hij had de middelbare leeftijd bereikt; maar, het is bijna zeker, dat dit de eerste maal was, dat hij het ouderlijke huis verliet. Zijn broeder was zeker meermalen een nacht van huis geweest, als hij op de jacht was. Maar Jakob had geen smaak gehad in deze dingen. De eenzaamheid had voor hem geen bekingen; hij hield van menselijke stemmen en van de bedrijvigheid in het kamp. In de morgen moge hij het opwekkende gevoel gehad hebben van onafhankelijkheid, frisheid en nieuwhed, maar nu de avond zijn sluier over de wereld wierp, nu de sterren te voorschijn kwamen en de grote stenen schemerachtig verspreid lagen over de heigonden om hem heen, zonder tent ter beschutting, zonder vuur ter verwarming, zonder hoofdeluw om op te rusten, toen kwam er over hem een gevoel van eenzaamheid en droefheid. Dit was Gods tijd, om tot hem te spreken; Hij zeide: "Vrees niet, Ik ben met u: wees niet vervaard, Ik ben uw God." En zo is het dikwijls geweest. Wij moeten uit de drukte van de marktplaats ver-

wijderd worden, zullen wij de kalme engelen-aangezichten kunnen onderscheiden. Roep even voor uw geest terug uw eerste nacht ver van huis, als schooljongen, of leerling, of dienst-knecht, of student, en zeg of het niet een heilige ure in uw geschiedenis was, toen God de ranken uwer liefde opnam en ze rondom Zichzelf bond, en toen gij van zijn tegenwoordigheid u bewust waart en u aan Hem vastklemde als nooit te voren.

Op de drempel der onafhankelijkheid

Het is een plechtig ogenblik, als iemand onafhankelijk wordt - vlot als een zwemmer zonder gordel, drijvend als scheepsvolk, dat de golven zich heeft zien sluiten boven zijn schip. In de kindsheid slaapt men rustig, omdat men geen verantwoordelijkheid heeft, de bloem is gesloten in haar groen omhulsel; de jonge vogel wordt gevoed en beschermd door de rusteloze zorg van de moedervogel. Maar dit duurt niet lang, en niemand behoeft er te vroeg naar te verlangen, deze afhankelijkheid te verwisselen voor onafhankelijkheid. Het kind moet ten laatste zijn eigen brood gaan verdienen, zijn sporen winnen, alleen staan, voor zichzelf kiezen en handelen. Het is een plechtig ogenblik van overgang.

Maar juist op zulk een ogenblik biedt de Almachtige zijn gezelschap aan op het onbetreden pad. Gelukkig hij, die deze aangeboden hulp aanneemt, en die zijn gevoel van afhankelijkheid overplaatst van de aardse op de hemelse Vriend. Het is de smart waard,

van vader en moeder verlaten te zijn, om door de Heer te worden aangenomen. En als iemand gewillig is om door Hem zich te laten aannemen, dan houdt alle zorg en bezorgdheid op. Want dadelijk als een mensenziel zich overgeeft aan Hem, die de enige liefde is, neemt Hij haar aan, en aanvaardt alle verantwoordelijkheid, en stelt zich aansprakelijk voor al haar behoeften. Er is slechts één voorwaarde gesteld: "Zoek eerst het koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden." Mat.6:33 Het is, zoals koningin Elizabeth eens zei, de tot iemand aan haar hof: "Mijnheer, als gij mijn zaken wilt ter harte nemen, zal ik voor de uwe zorgen." Mochten alle kinderen Gods bij ervaring weten, wat het zegt: al hun zorgen, bezorgdheden en bezwaren van ogenblik tot ogenblik te stellen in de handen van hun erbarmende Heer, er zeker van zijnde, dat Hij ze aanvaardt. Wij behoeften dan nooit het gevoel te hebben, alsof alles rustte op ons moede hoofd of op onze kleine kracht, omdat de Heer zelf, al onze nooddrift wil vervullen Fil.4:19 naar de rijkdom zijner genade. Er is geen onafhankelijkheid voor de gelovige. Van Christus onafhankelijk te zijn is als een verdorde rank weggegooid te worden.

Het geheim van rust en vrucht en kracht is een blijvende vereniging met Hem, die door de tijd niet verzwakt en door de dood niet verbroken kan worden.

Hij was bevreesd

Wat zou Ezaü verhinderen hem te achtervolgen, als hij hoorde van zijn vlucht. Hij was bekend met die delen des lands, hij kon snelle paarden en honden gebruiken, en hem inhalen. Behalve dit, het land was vol rovers en wilde beesten. Toen juist maakte God hem kalm, door hem te doen zien dat die eenzame plek vol engelen was, gewillig zich rondom hem te legeren als een hemelse wacht. De eenzaamste plek is even veilig voor ons als de meest bevolkte, omdat God er is. Zijn tegenwoordigheid beveiligd ons te midden van de bevolkte stad, en blijft evenzeer met ons, als wij ons te slapen leggen op de eenzame heide. In de gevangenis waar de profeet ligt; ^{Klgl.3:55} in de cel waar de heldhaftige apostel zijn vonnis afwacht; ^{Hand.23:11} in de hut van het krakende schip, dat ieder ogenblik met vernieling bedreigd wordt, ^{Hand.27:24} komt de verzekering van Hem, Die niet liegen kan "Vreest niet," zodat wij veilig kunnen zeggen: "De Heer is mij een Helper; ik zal niet vrezē, wat zou mij een mens doen?" ^{Heb.13:6}

II. DE VORM

De geest Gods bracht altijd zijn onderrichtingen aan zijn dienaars in een taal, ontleend aan wat hen omringde. De beschrijvingen des hemels in de Openbaringen van Johannes zijn vol herinneringen aan de Egeïsche zee, die zijn eiland omringde, als een glazen zee in licht badende of in schuimende golven het bespattende. De psalmen van David doen ons voort-

durend denken aan de woeste streken van Judea, waarin er vele van zijn gedicht. De visioenen van Daniël nemen de kolossale vormen aan, waaraan hij in Babylon gewend was. Amos giet zijn profetiën in vormen, die aan het herdersleven ontleend zijn. Zo was het ook hier.

Bethel was een dorre heidegrond in het hart van Palestina. De hellingen der heuvelen waren als bezaaid met grote rotsblokken, waarvan sommige plat lagen als grafstenen, terwijl andere stonden als de overblijfselen van onze hunnebedden.

Noordwaarts vluchtende, werd onze reiziger plotseling verrast door de oosterse nacht, terwijl hij op deze woeste en verlaten heide was. Hij kon niets anders doen dan op de harde grond gaan nederliggen, een steen tot hoofdkussen nemende. Zo sloiep hij in, en toen hij sloiep droomde hij, en in zijn droom mengden zich vele zijner gedachten fantastisch dooreen.

De aanblik van die grote stenen; de herinnering hoe Abraham een van zijn eerste altaren daar had gebouwd, waarvan misschien de overblijfselen nog aanwezig waren; zijn laatste blik op die heerlijke hemel, bezaaid met de schitterende sterrebeelden van een oosterse nacht; dit alles werd saamgeweven in zijn dromen. Het scheen hem toe, dat die grote stukken kalksteen tot elkander naderden en zich opstapelden tot een trap of ladder, die reikte van de plaats waar hij lag tot

de sterrenhemel boven hem; en op die ladder gingen engelen op en neder, die alzo de woeste streek bevolkten, en klaar blijkkelijk zeer bezorgd waren over de slaper daar beneden. En behalve dit, hoorde hij van de top de stem Gods, die hem als muziek klonk. Hier zijn drie belangrijke punten op te merken:

1. De ladder

Jakob was zeker gedrukt door een gevoel van zijn kleinheid en zonde, en door de afstand, die hem scheidde van het ouderlijk huis; en nu was het natuurlijk heerlijk te weten, dat er gemeenschap bestond tussen hem en God. De aarde is geen dwalende ster; ze is verbonden aan de hemel, niet door de gouden keten, waarvan de dichters zingen, niet door de ijzeren keten der noodzakelijkheid, zoals het slaven-schip aan de roer; niet door de zijden koorden der aantrekkingskracht, die de werelden samenbindt; maar door een ladder, die gemeenschap en voortdurende overtocht aanduidt.

Deze ladder is Jezus Christus zelf. ^{Joh.1:52} Hij nam onze natuur aan, en in die natuur voer Hij op van de Olijfberg, ver boven overheden en machten, tot de troon Gods; Hij liet een straal licht achter, en werd de weg, langs welke wij mogen naderen tot "de Hoge en Verhevene, Die de eeuwigheid bewoont en wiens naam de Heilige is". ^{Jes.57:15} Er is geen andere weg: "Niemand komt tot de Vader, dan door Hem." ^{Joh.14:6} Door Hem niet aan te nemen verwaarloost de zondaar

het enige middel om tot het Licht, de Liefde en het Leven Gods te komen. En toch mag de zwakste en zondigste door Jezus opklimmen van de rand des afgronds tot de voet van de Eeuwige troon.

Milton vertelt ons in zijn verheven gedicht ("Het verloren paradijs", ca. 1660), hoe de Zonde en de Dood Satan's spoor volgden, en achter hem een brede gebaande weg maakten boven de duistere afgrond, welks kokende golven het toelieten, dat er een brug tot stand kwam van een wonderlijke lengte, van de hel tot aan de uiterste einden dezer wereld, zodat de boze geesten van zijn hof gemakkelijk heen en weder konden gaan om ons, stervelingen, te verzoeken. Dat is verbeelding, maar dit is een feit, dat er een Middelaar is tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.

Somtijds, als de lucht bewolkt is, zien wij niet dat over onze tuinpaden de herfstdraden de bomen met elkander verbinden; maar als de zon schijnt, bemerken wij ze door die zilveren glans. Alzo ziet de ongelovige geen band van vereniging tussen dit atoom van een ster en het middelpunt van het heelal, voordat zijn ogen geopend zijn, en hij de ladder ziet, die de vertrekkende Zaligmaker heeft achtergelaten. Gode zij dank, wij zijn niet aan de genade van stromen en golven overgegeven; dit donkere schip is vastgehecht aan het schitterende schip der hemelse genade; ja, en er ligt zelfs een gangbrug tussen beide.

2. De engelen

De engelen klommen op: dit is het opklimmen van onze gebeden. De engelen daalden neder, dat is het nederdalen van de antwoorden Gods. Het zou goed zijn, als wij wat meer dachten aan de dienstdoende zorg der engelen. Zij houden iedere spoorrein bij, hoe snel die ook ga, welke een kind Gods tot zijn bestemming voert. Zij vergezellen ieder schip, dat zich een weg baant door de onstuimige zee, waar een erfgenaam der zaligheid aan boord is, om hem te brengen naar de haven, waar hij zijn moet. Zij omsingelen met vurige paarden en wagenen iedere belegerde stad, waarin zich Gods kinderen bevinden. Zij voorzien in onze noden. Zij bereiden versterkende maaltijden voor ons, als wij uitgeput nederzinken in het zand der woestijn en wensen te sterven. Zij spreken van hoop tot onze bedroefde harten. Zij dragen onze zielen naar boven in de ure des doods. "Alles uit liefde, niet om beloning." God beveelt zijn engelen aangaande ons, om ons op al onze wegen te bewaren en op de handen te dragen. "De engel des Heeren leert zich rondom degenen die Hem vrezen, en rukt hen uit." ^{Ps.34:8} Zij worden uitgezonden ten dienste van de erfgenamen der zaligheid. ^{Heb.1:14}

Hoe vertroost moet Jakob zijn geworden! Hij schijnt tot zijn grote verbazing bevonden te hebben, dat die eenzame plek even dicht bevolkt was als de poort van een oosterse stad, die de plek van samenkomst en handeldrijven is. Dit was de poort des hemels;

want het scheen, alsof de inwoners des hemels zich om hem verdrongen, allen bezig met het weldadige werk van de behoeften der mensen tot God te brengen, en terug te gaan, beladen met de zegeningen, die God altijd gewoon is zo overvloedig te zenden. Wij behoeven ons nooit weder eenzaam te voelen, als wij ons slechts herinneren, dat wij in onze stilste uren leven te midden van een heirleger van engelen; wij zouden zeker hun stemmen vernemen en hun gedaanten zien, als onze zinnen niet verduisterd waren door de zonde.

3. De stem Gods

God gaf antwoord op zijn gedachten. Hij voelde zich eenzaam, en God zeide: "Ik zal met u zijn." Hij vreesde Ezau, en God zeide: "Ik zal u behoeden." Hij wist niet welke moeilijkheden hij zou ontmoeten, en God beloofde, dat Hij hem veilig terug zou brengen. Hij scheen van al zijn vrienden verlaten, en God zeide: "Ik zal u niet verlaten." Alle schijn was tegen de vervulling van Gods beloften, maar God zeide "Ik zal doen, hetgeen ik tot u gesproken heb." Dit zijn kostelijke woorden, maar ze zijn alleen voor hen, die liggen aan den voet van dat wonderlijke Kruis, dat de aarde met de hemel verbindt; is uw plaats daar, dan moogt gij vrij al de troost aannemen, die ze bevatten.

Is het niet wonderlijk, dat Jakob deze heerlijke werkelijkheid niet zag, eer hij sliep? God was even zeker in de woestijn vóór als na zijn rust; maar hij wist dit niet. Eerst toen hij sliep, be-

gon hij het te weten. Langzamerhand sluimerde hij in, langzamerhand koelde de koorts af, ging de opgewondenheid voorbij, werd zijn angst minder. Hij werd kalm en stil; hij verloor zich zelve - dat vermoeide, verhitte ik, dat hij met zich gebracht had van Berseba; en terwijl hij sliep kwam de tot hiertoe onopgemerkte Eeuwige tegenwoordigheid hem zachtkens omringen en beschaduwden. Hij zag haar heerlijkheid en hoorde haar stem; de eenzame wildernis was vol van God.

Er is een les voor ons in dit verhaal, hoe de Heer wachtte tot zijn dienaar sliep, vóór Hij hem het geheim van Zijn tegenwoordigheid openbaarde. Moeten ook wij niet somtijds slapen, eer wij kunnen zien? Zijn wij niet dikwijls te wakker, te veel bezig met de voorbijgaande dingen der aarde? Zou het niet goed zijn, als wij deze meer konden vergeten, zodat ons geestelijk gezicht de dingen zou kunnen aanschouwen, die onzienlijk en eeuwig zijn?

Als groepen kinderen in de bossen spelen en hun stemmen vrolijk klinken, is het leven der dieren en het gezang der vogelen tot zwijgen gebracht; maar als zij vertrokken zijn, begint het eekhorentje weer te springen en beginnen de vogelen te zingen, en aldus komt veel schoons weder te voorschijn. "Ga in uw binnenkamer en sluit uw deur." - Mijn ziel, wees stil tot God.

Het is onmogelijk met God te wandelen, als wij geen tijden van stilte en

rust hebben. Sommigen blijven voor altijd dwergachtig, en worden met elke wind heen en weder gedreven, omdat zij geen tijden van rust nemen te midden van hun drukke bezigheden en van de afmatting van het dagelijkse werk en de elke dag terugkerende zorgen. Wij moeten ontkomen aan ons zelf, onze zorgen, onze winsten, onze eigen persoonlijkheden, om rustig de openbaringen Gods te kunnen ontvangen. En als wij deze rust willen ontvangen, moet zij ons toekomen als de gift van God in antwoord op ons kinderlijk vertrouwen. "Hij geeft het zijn beminden in de slaap." ^{Ps.127:2}

Ik verzoek u na te denken over deze zinnebeeldige ladder, die afdaald van de troon Gods naar de plaats, hoe ne-

derig die ook zij, waar gij zijn moogt, terwijl gij deze regelen leest. Het moge een heide, een nederig huisje, een scheepskajuit, het hutje van een kolonist, een ziekbed zijn, waar gij u bevindt; Jezus vindt u en komt er. Het ene einde van deze ladder is het goud van zijn godheid; het andere het zilver van zijn mensheid; de treden zijn de reeks gebeurtenissen van de kribbe van Bethlehem tot de rechterhand der kracht, waar Hij nu zit. De ladder zwoegt onder een wicht van zegeningen voor u. O, mocht gij toch uw lasten van zonde, zorg en vrees wegzenden in handen van de opstijgende engelen van gebed en geloof, opdat gij in uw hart moogt ontvangen de u omringende engelen van Vrede, Vreugde, Liefde en Heiligheid.

Vervolg van blz. 17

En hoe men in het oordeel over de "schapen" en de "bokken" ^{Mat.25:31-46} een oordeel over alle mensen kan zien, na een algemene lichamelijke opstanding, is wel een raadsel. Wie even nauwkeurig wil nalezen, ziet, dat hier helemaal van geen opstanding sprake is! Er is sprake van het oordeel over de "volkeren", dus over op deze aarde levende mensen. Ook worden er drie, en niet twee klassen van personen gezien: schapen, bokken en broeders; terwijl de maatstaf, waarnaar het oordeel hier geschiedt, onmogelijk gelden kan voor de overgrote meerderheid der mensen, die op

aarde geleefd hebben. Denk maar aan de heidenen, die in hun heidendom gestorven zijn, zonder ooit "broeders" ontmoet te hebben! De grond voor hun oordeel wordt aangewezen in Rom.1 en 2, en is geheel verschillend van wat we in Mat.25 vinden.

Doch genoeg!

Moge de overdenking dezer regelen de gelovige lezer een klaarder blik geven op hetgeen, naar de Schrift, de hoop van de Christen uitmaakt: onze verheerlijking bij Jezus' wederkomst. De vrucht daarvan zal zijn tot lof en prijs van Zijn naam; want: "Een ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zichzelf gelijk Hij rein is." ^{1Joh.3:3}

Het Kruis & de Geest

anoniem, ca. 1938

Midden in het leven der mensen staat het Kruis van Christus. Christus, de Gekruisigde is de Verlosser, de Bevrijder. Hij alleen. Die Hem niet aanneemt, in Hem niet gelooft, Hem niet aanbidt, -heeft niets dan dit arme leven in deze wereld; niets anders, niets meer.

Wat is deze wereld?

Denk aan uw verlangens, - wat er de gehele dag in u omgaat; uw boosheid, uw zorgen, uw angsten, uw pijnen, uw haat misschien, - uw innerlijke leven en het mijne, en zeg, of dat nu geluk, blijdschap, licht mag heten.

Maak een optelsom; zie wat uw leven heeft opgeleverd, uw leven, 't leven van uw buurt, uw dorp, uw stad, uw land, de landen der wereld die uw krant beschrijft.

Bedrieg u niet; - is dat licht?

Hoort u de stille stem in uw hart, in het leven van anderen, met elkaar, over elkaar, tegen elkaar, - in laster, nijd, zelfzucht, hoogmoed, wantrouwen, wellust en drift? Merkt u niet, zoals ik het bemerkte heb, dat er één is, die u opjaagt?

Luister naar het Woord van God; - dit alles is duisternis; deze hele mensenwereld; en dát niet alleen, zij is een macht. De stille stem, die macht over u heeft, is het blazen van de tyran, die uw leven en het mijne aanvalt, benauwt, ophitst, vergiftigt -, als hij

kan in de duisternis dringt, zó lang, zó diep, zó volkomen, dat hij u tot eeuwige duisternis brengt.

Deze rijke, mooie, verstandige, trotse wereld, die ons verbaast en lokt, waarin we met onze kinderen leven, is: duisternis, waarin de mensen, de volken, als blinden rondtasten en worden opgejaagd door de geheel boze overste, ^{Ef.2:2} de vorst der duisternis.

De mensen, die vandaag langs de wegen moeten zwerven en aan de deuren komen met hun koopwaar, die bij velen worden weggeduwd met ontevreden woorden, - zij weten het: zó kan de wereld niet voortgaan; zó is het al te donker.

En zij, die machtig zijn en welgesteld, slim en berekenend, die met alle macht pogen, of zij een oogst van voorspoed kunnen inhalen, de lachende gezichten, die u op de foto-pagina van de kranten ziet - zij worden aangeknaagd door de zorgen, de onzekerheid - zij worden benauwd door vrees, en erkennen: zó is de wereld in wanorde, zó is het al te donker.

Is er iemand, die het anders zegt?

Als er iemand is, die het anders zegt, dan spreekt zijn eigen angstige hart het tegen. - Hij liegt. - En wat het voor-naamste is: Gods Woord spreekt het tegen.

Christus roept u, Christus, de Gekruisigde.

Waarom? Hij trekt u tot Zich. Hij trekt u uit deze tegenwoordige, boze wereld, Gal.1:4 uit de macht der duisternis, Kol.1:13 om u over te zetten in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde.

Dat betekent bekering, omkeer van de duisternis tot het licht, dat is van de macht van Satan tot God, om vergeving van zonde te ontvangen, en een erfenis onder de geheiligden door het geloof in Jezus. Hand.26:18

Christus, de Gekruisigde, verbetert deze wereld niet. Zij is niet te verbeteren.

Deze aarde wordt bewaard om in de dag van Gods oordeel verbrand, vernietigd, versmolten te worden. 2Pet.3:7

Die dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht, in welke de aarde en de werken die er in zijn, zullen verbranden. 2Pet.3:10, 12 Maar wij verwachten, naar Zijn belofte - naar Gods belofte - nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont. 2Pet.3:13

Is dit alles de schuld van anderen, van Satan bovenal? Bedrieg u niet.

Wat doet uw eigen leven, dat God: vleesch noemt? Gen.6:3; Jes.40:6

Wat zoekt uw lust? - wat verlangt, wat wilt u? Wat zoudt u doen, als niemand

u zag, als niemand u kon straffen?.

Ziet u, hoe wanhopig donker het in u is? Ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont. Rom.7:18

Ik ben vleselijk, verkocht, (een slaaf) onder de zonde. Rom.7:14

Jezus is mens, is vlees geworden.

Heilig en onbevlekt bleef Hij in het vlees. Satan viel óók Hem aan; verzocht óók Hem in alle dingen, maar kreeg Hem niet in zijn macht. Hij is de Sterke, de Verlosser, de Redder.

Hij sterft, omdat Hij wil. Hij gaat in de dood, die Satans wapen is, - maar de dood kan Hem niet vasthouden. Hand.2:24

Hij staat op uit het graf. Hij wondt Satan dodelijk met zijn eigen wapen: de dood. Heb.2:14

Die Hem nu aanneemt in het geloof wordt vrij. Hij dekt hem, maakt hem los.

Hij roept u nu: kom! Mat.11:28-30 Nog korte tijd en de macht die Satan nog overhield, gaat in de eeuwige vuurpoel onder. Op.20:15

Daarom roemen wij, verblijden we ons, danken wij om en in het Kruis van Christus. Zijn kruisdood is de overwinningdood. Hij grijpt de dood en slaat er Satan mee.

U en ik - op het ogenblik dat wij Hem in 't geloof aannemen, ontvangen wij Zijn overwinning; de wereld is een dode, een vervloekte gekruisigde voor ons; en wij zijn dood voor de wereld; wij zijn geheel vrij van elkander. Gal.6:14

Onze oude mens, de slaaf van Satan, is tegelijk met de Verlosser gekruisigd; ons zonde-lichaam gaat te niet - gaat

onder, verliest zijn recht, zijn macht over ons. Wij zijn Christus' bezit geworden. ^{Rom.6:6}

Ja, dat is werkelijk verlossing, dat betekent vrijheid, echt en geheel.

Die de zonde doet is uit de duivel. De Zoon van God verbrak zijn werk. ^{1Joh.3:8, 9} Die door God een nieuw leven ontvangt, haat de zonde.

Nu is één voor allen gestorven - in de plaats van u en mij, onze straf dragende. Nu dringt de liefde van Christus ons om te roepen: leeft voortaan voor Hem, Die voor u stierf en opstond uit de doden. ^{2Kor.5:14, 15}

Met Hem gekruisigd, ^{Gal.2:20} dan is Zijn dood - onze dood, Zijn opstanding - onze opstanding; Zijn leven - ons leven. Dan zijn we werkelijk overgeplaatst in Zijn heerlijkheid. Nu al, terwijl onze ogen de donkere wereld aanzien.

Nu niet meer van de wereld

We behoren niet meer tot haar. ^{1Joh.2:15} Maar geborgen in de Gemeente der gelovigen, die Hij vóór het bestaan der wereld als een afgezonderde plaats van heilig, vlekkeloos liefde-leven aanwees. ^{Ef.1:4}

Dat is de tegenstelling met deze wereld, die wij zo goed kennen.

Wat geeft Hij ons in de plaats van het bedorven, bezoedelde vlees? - Zijn Heilige Geest, in het ogenblik der bekeering, en die Geest wil Hij in ons tot een volheid doen worden, Die ons geheel beheerst. Hij gebiedt ons om die volheid aan te nemen. ^{Ef.5:18}

Dan worden wij allen in groot medelijden uitgezonden in de duisternis der wereld om de satansslaven te roepen, te smeken zelfs: laat u met God verzoenen. ^{2Kor.5:20}

Zó ging Jezus uit in deze wereld, zó zendt Hij ons. ^{Joh.17:18}

Wel valt Satan ons aan, - uit de duisternis, met spot en laster, met benauwdheid en moeite, met marteling en dood als hij 't vermag.

Doch wij staan in Christus, de Gekruisigde, zeer sterk. Wij staan als overwinnaar ^{1Kor.15:57} - méér dan overwinnaars door Hem, Die ons liefgehad heeft. ^{Rom.8:37}

En wij, die gezonden worden, getuigen: "de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij moeten zalig worden." ^{Hand.4:12}

"Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege, laat u met God verzoenen; want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." ^{2Kor.5:20, 21}

De dienstknecht en de Heilige Geest

God bedient zich slechts van drie instrumenten - de Heilige Geest, het Woord, en een wedergeboren leven. Als het ons streven is om voor Hem te werken, dan moeten we nimmer uit het oog verliezen dat het wedergeboren leven uit God geboren is door de

Geest en door middel van het Woord, en dat het een nieuwe schepping Gods is, ^{2Kor.5:17} een mede-deelgenoot van de Goddelijke natuur, ^{2Pet.1:4} een zoon van God en niet slechts mens.

Wij hebben ontvangen

Vele Christenen zijn óf vergeten óf hebben nooit geweten dat God hen reeds Zijn Heilige Geest geschonken heeft. Zij trachten dus te arbeiden met menselijke kracht en wijsheid, en op wereldse wijze, en ervaren dientengevolge de diepste mislukking. Zij zien over het hoofd, dat zij nièt van deze wereld zijn, en dat onze krijgswapen om de vijandelijke sterkten in te nemen, niet vleselijk maar geestelijk zijn. ^{2Kor.10:3, 4} Doch God heeft ons Zijn Heilige Geest gegeven om ons te bewakemen voor Zijn arbeid.

En Petrus zeide tot hen: Bekeert u.... en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. ^{Hand.2:38}

Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe. ^{Rom.8:9}

Doch wij hebben niet ontvangen de Geest der wereld, maar de Geest die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn. ^{1Kor.2:12}

Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft. ^{1Joh.4:13}

Er zijn velen, die voor God werken en in de mening verkeren, dat zij de Heilige Geest nog moeten ontvangen.

Dat was ook mijn moeilijkheid, toen ik begon te prediken. Zijn Woord, waarin mij gezegd werd, dat Hij mij Zijn Heilige Geest geschonken had, geloofde ik niet. Opdat ik de Heilige Geest zou mogen ontvangen, bad en smeekte ik, en bezocht vele conferenties, terwijl God hem reeds aan mij gegeven had; sterker nog, Hij woonde op datzelfde tijdstip in mij en ik wist het niet. Mijn lichaam was Zijn tempel, maar daar was ik onkundig van, en ik werkte voor God op mijn wijze en met mijn nietige kracht als iemand die alleen staat. Wat waren dat toch droevige dagen! Wat heb ik jaren van armoede gekend, omdat ik niet letterlijk aan de vervulling van Gods Woord geloofde!

Geloof u wat Hij zegt, dat u de Heilige Geest ontvangen heeft?

En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God de Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, die roept: Abba, Vader! ^{Gal.4:6}

Er zijn vele Christenen, en zelfs bedienaars des Woords, van wier leven geen kracht uitgaat; die uitzien naar de doop van de Heiligen Geest of naar een nieuw Pinksterfeest of een uitstorting van de Geest, - niet tevreden, onbekwaam om anderen tot hulp en steun te zijn, omdat zij Gods Woord met betrekking tot de inwoning van de Heilige Geest in elke gelovige, weigeren te geloven. Buig u dan nu en zeg Hem, dat u gelooft wat Hij zegt, dat Hij de Geest Zijn Zoons in uw hart uitgezonden heeft.

De Heilige Geest, Die ons gegeven is, blijft bij ons.

En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid, namelijk, de Geest der waarheid, welke de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet, en kent Hem niet; maar gij kent Hem, want Hij blijft bij ulieden, en zal in u zijn. Joh.14:16,17

Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel van de Heilige Geest is, die in u is, dien Gij van God hebt, en dat gij uwszelfs niet zijt? 1Kor.6:19

Wij zijn niet langer gewone mannen en vrouwen, maar inderdaad tempelen Gods, en de Heilige Geest doet Zijn werk door deze tempelen. Precies zoals het lichaam van de Heere Jezus, tijdens Zijn omwandeling op aarde, de tempel Gods was, zo is nu ook uw lichaam Gods tempel. Nadat "de Geest des Heeren Gideon aantooft", Richt.6:34 deed Gideon iets zeer alledaags, hij blies met de bazuin, en de mannen werden achter hem bijeen geroepen.

Wilt ge God loven en danken, dat Hij ook u wil gebruiken, en een machtig werk door u wil doen? Laat ons onze arbeid aanvangen afhankelijk van de Almachtige God, Die in ons woont! Prijst God! Hij doet het werk en wij zijn slechts de instrumenten, die Hij gebruikt om Zijn doel te bereiken.

Wij kunnen niet méér ontvangen

Het gaat er nooit om, dat wij meer van de Heilige Geest moeten ontvangen. God heeft ons Zijn Heilige Geest ge-

geven, en Hij is een Persoon, precies zoals gij dat zijt, zij 't dan ook niet naar het lichaam. Toen Hij in uw hart kwam, kon Hij in Zijn hoedanigheden van sterkte, wijsheid, of kracht of macht of liefde niets uitsluiten, omdat dit allemaal eigenschappen zijn, die een deel van Zijn wezen uitmaken. Méér van Hem bezitten kunt gij niet, maar wèl kan Hij al Zijn kracht door u uitoefenen op hetzelfde ogenblik dat gij u zich geheel ter Zijner beschikking stelt.

Wilt gij nu uw hoofd buigen en voor immer de beslissing nemen dat gans uw leven aan God zal toebehoren, om het te gebruiken naar Zijn welbehagen; dat Zijn Heilige Geest door uw lichaam overal heen zal kunnen gaan, alles zal kunnen zeggen door uw mond, en u zal mogen bezitten om door u anderen lief te hebben?

Geef uzelf volkomen aan Hem!

Het zegel van de Heilige Geest

Ge zijt wedergeboren door de Heilige Geest, en deze zelfde Geest verzegelt u. "De Heilige Geest Gods door welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing." Ef4:30

Een zegel is allereerst een identiteitsbewijs, en zo is de Heilige Geest het merkteken van God op elk Zijner wedergeboren kinderen. Zoals het in het laatst der dagen zal zijn, wanneer de Antichrist zal heersen, en ieder mens een merkteken op zijn hand zal dragen, zo heeft God heden een onuitwisbaar teken gezet op elk Zijner kinderen.

God laat niet de minste twijfel toetrent Zijn eigendomsrecht, en geeft de duivel geen kans om het aan te vallen, want Zijn Merkteken, de gezegende Heilige Geest, rust op elke Christen.

Ten tweede betekent een zegel zekerheid: "verzegeld tot de dag der verlossing". Mijn lichaam is Zijn tempel, niet slechts voor een paar dagen, maar tot de dag der verlossing. Het werk dat God doet is eeuwig. Dit ontzegt u het recht om te blijven zondigen en te doen wat u goed dunkt.

Weet gij niet, dat, wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, dat gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, óf der zonde tot de dood, óf der gehoorzaamheid tot gerechtigheid? ^{Rom.6:16}

Hij heeft de Zijnen verzegeld. Men kan gemakkelijk zeggen wiens dienstknecht gij zijt, wanneer men let op het leven dat gij leidt. Wees voorzichtig dat gij de Heilige Geest niet bedroeft, om daardoor Gods werk door u te belemmeren, en de duivel voordeel te geven. Wat zou hij u dan met duivels leedvermaak aanzien, en zowel de aandacht van de wereld als van uzelf, vestigen op uw onbestendigheid!

De zalving des Geestes!

Maar die ons met u bevestigt in Christus, en die ons gezalfd heeft, is God. ^{2Kor.1:21}

Doch gij hebt de zalving van de Heilige.... En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u. ^{1Joh.2:20-27}

Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader ^{Op.1:6}

Tegelijk met de zalving die ieder van ons deelachtig werd, toen de Heilige Geest Zijn inwoning in ons maakte, kregen wij de kracht om het werk van een priester te verrichten, dat staat onder het Hogepriesterschap van de Heere Jezus. De priester werd eerst gereinigd, dan gekleed, en daarna werd de olie op hem uitgegoten. Wij werden gereinigd door het bloed van Christus, gekleed met Zijn gerechtigheid, en gezalfd tot de hoogste dienst, die sterfelijke wezens ooit gekend hebben. Wij mogen de mensen tonen wie God is, en de noden der mensen met offerande van lof en dankzegging, de vrucht van onze lippen, tot God brengen.

Wij moeten het de mensen aanzeggen, dat de verzoening is geschied, en dat deze aanvaard werd door de Heilige God. De Heilige Geest Gods, Die de zalving is, is Degene, Die dit machtige werk door ons verricht, daar wij Hem vertrouwen. Zijn zalving is de voorbereiding en het sterken tot de arbeid, zodat ieder kind van God inderdaad gereed is voor de dienst. Hij heeft niet te wachten totdat de kracht over hem uitgestort wordt, want hij heeft alles wat hij nodig heeft, reeds van God ontvangen in de zalving.

De doop des Geestes

De Heilige Geest, Die ons gezalfd heeft, heeft ons ook gedoopt. Ongelukkig genoeg beschouwen vele Christenen de "Doop des Geestes" als een begiftiging van kracht, terwijl dat eigenlijk behoort bij de zalving.

Wij worden allereerst gedoopt in Zijn

dood, en daarna ook in Zijn lichaam
Of weet gij niet, dat zovelen als wij
gedoopt zijn in Christus Jezus, wij in
Zijn dood gedoopt zijn? ^{Rom.6:3}

Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus; want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; wij zijn allen tot één Geest gedrenkt. 1Kor.12:12, 13

Dopen betekent altijd één zijn, niet kracht. Met water worden wij gedoopt tot lidmaatschap aan een kerk; door de Geest worden we gedoopt tot de eenheid met Zijn dood en tot het Lichaam van Christus, zodat we leden van Christus worden. Het Lichaam van Christus werd op de Pinksterdag gevormd, en sedertdien zijn daaraan dagelijks toegevoegd degenen, die behouden worden. ^{Hand.2:47} Ieder van deze is gedoopt door de Heilige Geest tot eenheid met Christus, Die het Hoofd des Lichaams is.

Het vervuld zijn met de Geest

Er is geen gebod, dat wij gedoopt moeten worden door de Geest, maar er is wel een gebod, dat wij vervuld moeten worden met de Geest. "En wordt niet dronken in wijn, waarin overdaad is, maar wordt vervuld met de Geest. Ef.5:18 We zullen wellicht allen toegeven dat het zonde is als een Christen dronken wordt, maar "wordt niet dronken in wijn" is slechts het halve gebod; "wordt vervuld met de Geest"

is ook een gebod, en het is evenzeer zonde om "niet vervuld te zijn met de Geest" als om vervuld te zijn met wijn.

God toont ons in dit gebod hoe gemakkelijk het is om vervuld te worden met de Geest. Zoals een man vervuld wordt met wijn door te drinken, zo wordt men ook vervuld met de Geest door van die Geest te drinken. Geloven is hetzelfde als drinken. Als wij geloven wat God zegt omtrent de Geest, dan drinken wij van de Geest; door onze dankbaarheid tonen we dat we geloven. Wilt ge Hem niet gaan danken omdat Degene, Die u gebiedt: "vervuld" te worden, ook Degene is, Die u nu wil vervullen? Het ogenblik dat gij Hem dit toestaat zal Hij u vervullen. Wilt gij u heden volkomen aan Hem overgeven, opdat Hij u kan vervullen en u in Zijn dienst gebruiken? Dan wordt Zijn taak licht en vreugdevol; het wordt dan een blijdschap om Zijn wil te doen.

Tot slot: houdt in gedachten dat God niet slechts een volmaakt plan heeft voor zulk een verlost leven, maar voor elke dag van dat leven. De levens, waarmee Hij ons in aanraking wil brengen, worden door Hem voorbereid, en door de voortdurende inwoning van Zijn Heilige Geest geeft Hij ons de kracht, het verstand en de macht om het werk te doen. Vertrouw er op, dat Hij u elke dag in aanraking zal brengen met hen, die Hij wil dat gij bereiken zult.

Hem zij daarvoor de lof en de heerlijkheid tot in eeuwigheid!

Uit de doden opstaan

door A. Klein Haneveld, Sr., april 1936

Heel merkwaardig is bovenstaande nieuwtestamentische uitdrukking. Niet: uit de dood, maar: uit de doden! Velen lezen daar overheen, alsof dit hetzelfde is; ik herinner me, dat ik er vroeger een of andere oude spraakkunstige vorm in meende te zien. Totdat mij een licht opging, dat met "doden" dode mensen bedoeld worden. Uit de doden opstaan, dat is: opstaan van tussen de doden uit; opstaan, terwijl de andere doden in hun graven blijven! Ongeveer 50 (zegge: vijftig) maal komt deze uitdrukking in het Nieuwe Testament voor. Kan men ooit sterker bewijs verlangen voor het feit dat er twee opstandingen zullen plaats hebben? Hoe kan er een opstanding uit de doden zijn, als alle doden tegelijk opstaan?

De opstanding uit-de-doden is begonnen met de opstanding van Christus. "Wat zoekt gij de Levende onder de doden?" vraagt de engel. Ze wordt voltooid met de opstanding der Zijnen bij Zijn wederkomst. Daarom heet Jezus "de Eerstgeborene uit-de-doden". Kol.1:18; Op.1:5 "Christus is opgewekt uit de doden, de Eersteling van hen, die ontslapen zijn." 1Kor.15:20 D.w.z. allen, die in Christus ontslapen zijn, zullen, evenals Hij, uit de doden opstaan. De eersteling Christus; daarna die van (de) Christus zijn, bij Zijn komst." vs. 23 Daags na de sabbat in de Paasweek moest de priester de garf der eerstelingen (= de eerste garf van de nieuwe oogst) den Heere ten beweegoffer aanbieden. Lev.23:10-14 Precies op dezelfde dag stond de Heiland, als de ware Eerstelingsgarf, uit de doden op. Straks, bij

Zijn komst in de lucht, volgt de grote oogst. ^{1Thes.4:16, 17}

Zeer leerzaam is wat we lezen in Mk.9: Afdalende van de berg der verheerlijking, gebod Jezus Zijn discipelen, dat zij niemand iets zouden vertellen van wat zij gezien hadden, voordat de Zoon des mensen uit de doden zou zijn opgestaan. "En zij behielden dit woord, onder elkander vragende, wat het was uit de doden opstaan!"

Wisten de discipelen des Heeren niets van opstanding der doden af? Natuurlijk wel. Het was zelfs een bekend strijdpunt tussen de Farizeën en Sadduceën. ^{Hand.23:8} Maar ze begrepen niet, wat de Heer met opstanding uit de doden bedoelde; evenmin als duizenden Bijbellezers vandaag dit weten! En

toch: de woorden des Heeren zijn nooit duister en onverstaanbaar in zichzelf; maar wij zijn vooringenomen, wij hebben onze eigen kring van gedachten gevormd, die wij niet gaarne willen loslaten, en dat belemmert ons, om de gedachten Gods in ons op te nemen. Wij zijn niet eenvoudig genoeg om te geloven, dat de Heer meent wat hij zegt. Uit de doden opstaan, is een uitdrukking, die geen verklaring behoeft; ze verklaart zichzelf.

Nog enkele Schriftplaatsen: De priesters en Sadduceën waren "zeer ontevreden, omdat de apostelen het volk leerden en in Jezus de opstanding uit de doden verkondigden." ^{Hand.4:2} M.a.w. de apostelen leerden, dat er een opstanding uit de doden zou zijn, waarvan Jezus' opstanding het voorbeeld en onderpand was.

"Maar die waardig zullen geacht zijn, die eeuw te verwerven en de opstanding uit de doden, zullen noch huwen noch ten huwelijk gegeven worden."

^{Lk.20:35} Maar hoe kan deze opstanding - afgezien nog van de bijvoeging: uit de doden - er een zijn, die alle doden tegelijk omvat, als slechts sommigen haar waardig zullen geacht worden?

En letten wij er vooral ook op, dat de eerste opstanding hier wordt voorgesteld als een begerenswaardige zaak. Inderdaad, ze is de heerlijke hoop van de Christen!

Zo was het bij de apostel Paulus. De gedachte aan de voorgestelde hoop maakte hem actief. Christus stond

voor zijn aandacht; de opgestane en verheerlijkte Christus, die hij gezien had op de weg naar Damascus. Zijn eigen voorrechten naar het vlees, alles waarop hij roem kon dragen onder mensen, - hij had er van afgezien; een Ander was hem kostbaar geworden: de opgestane Heiland in de hemel. Welk een ommekeer in het leven, ja welk een verandering in de gehele innerlijke toestand van een mens, als hij ophoudt zelf het middelpunt van zijn eigen gewichtigheid te zijn, en een Ander, die dat waardig is, het centrum van zijn zedelijk bestaan wordt: een Goddelijk Persoon, een Mens, die God verheerlijkt heeft, een Mens, in wien, voor het geloofsoog, de heerlijkheid Gods uitstraalt, in wien Gods rechtvaardigheid verwerkelijkt en Gods wondere liefde tot zondaren geopenbaard is. Hem wilde Paulus bezitten, Hem kennen, Hem gelijkvormig zijn. De opgestane Christus was voor hem de model-Mens; en dus wenste hij te komen tot de opstanding-uit-de-doden, al moest het hem nog zoveel kosten. Lees Fil. 3.

Paulus bezat deze opstanding uit de doden nog niet, maar hij jaagde er naar. Zolang hij nog hier was in dit verderfelijk lichaam, bezat hij nog niets van de heerlijkheid. Maar de heerlijkheid van Christus, waarop hij zijn oog gevestigd hield, vormde door genade zijn hart. ^{2Kor.3:18} Als we letten op de realisering van Goddelijke kracht in hem, moeten we zeggen: Paulus had héél wat bereikt. Toch zegt hij: "Niet dat ik reeds volmaakt ben." Maar hij jaagde naar de prijs der he-

melse roeping Gods in Christus Jezus; hij strekte zich uit naar Christus, en werd dáárdoor Hem van dag tot dag meer gelijkvormig. De hoop maakt actief, en vormt tegelijk de genegenheden des harten.

Fil.3:11 luidt in de Statenvertaling: "Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden." Deze vertaling kan niet juist zijn; tot de "wederopstanding der doden" komen alle mensen. Ze is ook inderdaad niet juist; prof. Greydanus ("Korte Verklaring") vertaalt: "Of ik soms komen mocht tot de opstanding uit de doden." En tekent er bij aan, dat er eigenlijk staat. uitopstanding (ek-anastasis): "of ik soms mocht komen tot de uitopstanding uit de doden." Dat is geen Nederlands woord; maar ook geen gewoon Grieks woord; 't komt nergens elders voor. 't Is een zogeheten neologisme, d.w.z. een woord, door de schrijver gevormd als hij worstelt met de taal, om zo scherp en duidelijk mogelijk zijn bedoeling weer te geven. Zulke neologismen zijn steeds gevormd naar analogie (d.i. naar het model) van bestaande woorden; zo ook uitopstanding naar het model van andere samenstellingen met uit, bv. uitverkiezing. We weten wat daaronder te verstaan is: verkoren worden van tussen de anderen uit; de anderen vallen er niet onder. Zo ook de uitopstanding; sommigen staan op van tussen de anderen uit; de anderen blijven achter. Heerlijke en blijde hoop voor de gelovige in Christus Jezus. Hij heeft deel aan de opstanding van zijn Heiland, d.w.z. de uitopstanding uit de doden.

Wat die opstanding zo begeerlijk maakt, is juist het feit, dat het een uit-opstanding is. Als Jezus komt in de lucht, ^{1Thes.4} roept Hij Zijn ontslapen heiligen van tussen de andere doden uit, en Zijn levendovergebleven heiligen van tussen de andere op aarde levende mensen, en zij worden tezamen in wolken Hem tegemoet gevoerd. Tot deze zalige schare te behoren, daar gaat het om! Mochten wij allen, die door Zijn dierbaar bloed verlost zijn, ons met heel ons hart er naar uitstrekken! Niet als iets onzekers, maar als iets dat Gods genade in Christus ons schenken zal.

Is het nog nodig, na al dit overstelpend bewijsmateriaal, sommige bedenkingen, die tegen de Schriftuurlijke leer der twee opstandingen worden ingebracht, te weerleggen?

Het woord "ure" in Joh.5:28 zegt in dezen niets. De tekst spreekt daar juist van twee opstandingen.

Gewoonlijk worden nog Mat.25:31-46 en Daniël 12:2 aangevoerd.

Om met de laatste plaats te beginnen, dat is wel een zonderlinge tekst om een opstanding van allen tegelijk te bewijzen. Er staat: "velen van degenen, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken." Vergelijking met plaats en Ez.37 en Jes.26 doet zien, dat hier een ontwaken of opstaan in figuurlijke zin bedoeld is, nl. een terugbrengen van het volk Israel, althans van een deel daarvan, uit hun staat van vernedering en verstrooiing onder de volken der aarde.

Lees verder op blz. 7

Agenda

De nevenstaande agenda is uiteraard niet volledig.

Op ons programma staat nog de jaarlijkse

**NBC conferentie in Wuppertal,
van zaterdag 23 tot en met vrijdag 30 juli 2016**

Ook niet-deelnemers zijn welkom in de bijeenkomsten, die vanaf zaterdagavond worden gehouden, dagelijks om 9:45 en 19:30 uur.

Het adres is:

Bildungstätte "Bundeshöhe", Bundeshöhe 7, 42285 Wuppertal,
Duitsland.

Onderwerp: "Uw Koninkrijk Kome"
U kunt zich nog voor deelname opgeven!

De Tent

Met als thema "Blij met de bijbel!" staan voor de komende twaalfde tenttournee vier campagnes op ons programma in de volgende plaatsen:

Zondag 15 mei t/m vrijdag 20 mei **OLDEBROEK**
Locatie: Boomkwekerij Hoekert, Zuiderzeestraatweg 410

Zaterdag 21 mei t/m vrijdag 27 mei **HEERDE**
Locatie: Van Meursweide (tegenover Marktstraat 5)

Zondag 29 mei t/m vrijdag 3 juni **TOLLEBEEK**
Locatie: hoek Laat/Torenvalk, grasveld a/d Urkerweg

Zaterdag 4 juni t/m vrijdag 10 juni **AMSTERDAM**
Locatie: Martin Luther King park; pc 1079, westelijk van Amsteldijk 196.

De laatste actuele gegevens vindt u op www.bijbelstudie.nl

Mocht u idee hebben om in uw woonplaats of op andere locatie een tentweek te houden, dan horen wij dat graag.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 19 mei,
22 sep, 6/20 okt, 3/17 nov, 1/15 dec;
19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Het boek Openbaring

ROSMALEN woensdag 21 sep,
5/19 okt, 2/16/30 nov, 14 dec;
20:00 uur; De Biechten,
Vincent v. Goghlaan 1
Losse onderwerpen

APELDOORN

14 mei; 10 sep; 12 nov;
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur;
Het Bolwerk, Ravelijn 55;

Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 14 mei:

Hel, Hemel en Hiernamaals

LEERDAM zondag 22 mei, 19 jun,
11 sep, 9 okt, 6 nov, 4 dec;
10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De brieven aan Thessalonica

LINSCHOTEN maandag 2 mei,
19 sep, 3/17/31 okt, 14/28/nov,
12 dec; 20:00 uur;
"Bij de tol", Nieuwe Zandweg 12;
David en zijn Huis

BEEKBERGEN zondag 16 okt,
11 dec; 10:30 uur,
"De Hooge Weye"
Dorpsstraat 28-36

OLDEBROEK dinsdag 3 mei, 20 sep,
4/18 okt, 1/15/29 nov, 13 dec;
19:45 uur; Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

BEVERWIJK zondag 1 mei, 10 jul,
18 sep, 13 nov; 10:00 uur;
B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

OLDEBROEK zondag 8 mei,
11/25 sep, 9/23 okt, 6/20 nov,
4/18 dec; 17:00 uur;
L.H.N.O. gebouw;
Van Sytzamalaan 3

DRACHTEN donderdag 13/27 okt,
10/24 nov, 8 dec;
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31;
De brief aan Filippi

URK dinsdag 10 mei, 27 sep,
11/25 okt, 8/22 nov, 6 dec;
19:30 uur; 't Sangetje,
Staartweg 22a;
Het boek Exodus

EMMEN maandag 9/23 mei, 26 sep,
10/24 okt, 7/21 nov, 5 dec;
19:30 uur; Ichthuskerk,
Walstraat 21;
De profet Jesaja

URK zondag 4 sep, 16 okt, 27 nov;
17:00 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk 8-2;
Gelijkenissen en Tekenen

Hel, Hemel en Hiernamaals

Waar zijn de overleden gelovigen? Deze vraag krijgt veel verschillende antwoorden. Enerzijds wordt gesuggererd, dat zij natuurlijk allen in de hemel zijn. Anderzijds, dat niemand - wellicht op een enkele uitzondering na - naar de hemel gaat, maar dat de gelovigen zullen leven op de nieuwe aarde. Waaruit dan weer het compromis volgt, dat gelovigen weliswaar naar de hemel gaan, maar die hemel is dan toch de hemel op aarde; de nieuwe aarde of schepping. Dan is er de leer dat de mens, die immers uit het paradijs afkomstig is, weer terug zal keren naar dat (herstelde) paradijs. Dat paradijs is dan weer hetzelfde als de hemel. En inmiddels wordt dan de hemel verward met het "hiernamaals", terwijl de Bijbel juist spreekt over "de hemel der hemelen, die van ouds is"; Ps.68:34 het "hiervóórmaals" dus. En in de Psalmen zien wij menigmaal de gelovige psalmist sterven en verdwijnen in de diepte, het modderig slijk, de ruisende kuil, de schaduw des doods, en in 't algemeen het grafen het dodenrijk. Was dat de hemel? Of het paradijs? En zo niet, waar leert de Bijbel dan, dat er verandering is gekomen in hun status, waarbij zij uit de hel naar de hemel zouden zijn gegaan of zullen gaan. Of althans van beneden naar boven? Nog veel meer verwarrende opvattingen zou ik u kunnen noemen, maar liever nodig ik u dringend uit voor de komende contactdag in Apeldoorn. Want de Bijbel is waarlijk geen boek van verwarring.

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. *Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.*

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06
ten name van
N.B.C. Evangelisatie

Beide stichtingen zijn een ANBI